

اباحه ربا با عدل و انصاف

حضرت بهاء الله، حضرت عبدالبهاء

اصلي فارسي

لوح رقم (91) امر و خلق - جلد 3

۹۱ - اباحه ربا با عدل و انصاف

و نیز در سؤال و جواب است: اینکه سؤال از منافع و ربح ذهب و فضة شده بود چند سنه قبل مخصوص اسم الله زین المقربین علیه بهاء الله الابهی این بیان از ملکوت رحمن ظاهر قوله تعالی اکثری از ناس محتاج به این فقره مشاهده میشوند چه اگر ربی در میان نباشد امور معطل و معوق خواهد ماند نفسی که موفق شود با هم جنس خود یا هم وطن خود مدارا نماید و یا مراعات کند یعنی بدادن قرض الحسن کمیاب است لذا فضلاً علی العباد ربا را مثل معاملات دیگر که ما بین ناس متداول است قرار فرمودیم یعنی ربح نقود ازین حین که این حکم مبین از سماء مشیت نازل شد حلال و طیب و طاهر است تا اهل ارض به کمال روح و ریحان و فرح و انبساط به ذکر محبوب عالمیان مشغول باشند آنه یحکم کیف یشاء و احلّ الربا کما حرّمه من قبل فی قبضته ملکوت الامر یفعل و یأمر و هو الأمر العلیم یا زین المقربین اشکر ربک بهذا الفضل المبین علمای ایران اکثری به صد هزار حیل و خدعه باکل ربا مشغول بودند و لکن ظاهر آن را به گمان خود به طراز حلیت آراسته مینمودند یلعجون باوامر الله و احکامه و لا یشعرون... و لکن باید این امر به اعتدال و انصاف واقع شود قلم اعلی در تحدید آن توقف نموده حکمة من عنده و وسعة لعباده و نوصی اولیاء الله بالعدل و الانصاف و ما یظهر به رحمة احبائه و شفقتهم بینهم آنه هو الناصح المشفق الکریم انشاء الله کلّ مؤید شوند بر آنچه از لسان حق جاری شده و اگر آنچه ذکر شد عمل نمایند البته حق جلّ جلاله از سماء فضل ضعیف آنرا عطا فرماید آنه هو الفضل الغفور الرحیم الحمد لله العلیّ العظیم و لکن اجرای این امور به بیت عدل محول شده تا به مقتضیات وقت و حکمت عمل نمایند مجدد کل را وصیت مینمائیم به عدل و انصاف و محبت و رضا آنهم اهل البهائ و اصحاب السفینة الحمراء علیهم سلام الله مولی الاسماء و فاطر السماء .

ORIGINAL

و از حضرت عبدالبهاء است قوله العزیز: اما مقدار ربح در معاملات نقدیه حضرت اعلیٰ روحی له الفداء تنزیل تجارتی را مشروع فرمودند اما جمالمبارک بقدر امکان به تخفیف امر فرمودند و اگر نزاع و جدال حاصل گردد حکمش به بیت عدل است اما در خصوص ربح غیر جائز ربح فاحش است .

و در ضمن سؤالات از آن حضرت سؤال از مسئله ربا: و اب در قرآن چنین است که فائض مضاعف حرام است و شرح نزول آن این که یہودیان به طریق مضاعف و مضاربه فائض میگرفتند شخص اگر مقدار جزئی قرض میکرد در اندک زمانی بقاعدہ مضاعف و مضاربه مبلغ کلی میشد لهذا اوس و خزرج و سائر مسلمانان در زیر دیون عظیمہ یہودیان بودند مبلغ اصلی را به کرات گرفته بودند اما ربا جمع شد بدرجہ رسیدہ بود کہ اداء آن ممکن نبود آنچه تحصیل مینمودند به یہود میدادند و خلاصی نداشتند لهذا آیہ منع ربا نازل شد حال میتوان گفت کہ برای مضاعف و مضاربه ممنوع است و مورد چنین اقتضاء میکند فی الحقیقه تنزیل تجارتی بسیار سبب رواج کار است و منع آن سبب وقوع عالم انسانی در تعب و ثروتشان در تنزل است اگر تنزیل تجارتی مجری شود عالم انسانی از بعضی مخاطرات نجات یابد .